

Sygn. akt II PK 406/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa W. W. D.
przeciwko Niepublicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej A. Spółce z ograniczoną
odpowiedzialnością z siedzibą w M.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 listopada 2016 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w G.
z dnia 19 czerwca 2015 r., sygn. akt VII Pa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej 120 zł
tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w
postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z 19 czerwca 2015 r. oddalił apelację skarżącego W. D. od wyroku Sądu Rejonowego w M. z 29 stycznia 2015 r., którym oddalono jego powództwo o przywrócenie do pracy. Skarżący zarzucał, iż wypowiedzenie narusza ochronę zatrudnienia, przysługującą mu z mocy art. 52 ust. 1 ustawy z 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej. Zgodnie z tym przepisem pracodawca nie może, bez zgody Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych, wypowiedzieć lub rozwiązać umowy o pracę ani wypowiedzieć warunków pracy i płacy diagnostyce laboratoryjnemu pełniącemu funkcję z wyboru w organach

samorządu, w czasie jej pełnienia oraz w okresie jednego roku po ustaniu kadencji. Sąd Rejonowy ustalił, że powód został wybrany w skład Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych II kadencji (I. 2006-2010). W 2007 r. został wybrany na skarbnika Rady a później powołany na przedstawiciela na województwo pomorskie. Potem był delegatem na III Krajowy Zjazd Diagnostów Laboratoryjnych w okresie od 9 do 11 grudnia 2010. W czerwcu 2014 r. otrzymał wypowiedzenie umowy o pracę. Prezes Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych stwierdziła, że powód nie pełni aktualnie żadnej funkcji z wyboru w organach samorządu diagnostów laboratoryjnych. Na podstawie zgromadzonego materiału Sąd Rejonowy stwierdził, że powodowi nie przysługuje ochrona zatrudnienia, gdyż nie pełni funkcji z wyboru w organach samorządu diagnostów laboratoryjnych. Stanowisko to potwierdził Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku. Delegat na Zjazd Krajowy nie podlega ochronie przed rozwiązaniem stosunku pracy przewidzianej w art. 52. Wynika to z systematyki aktu prawnego (art. 38 i art. 43 ust. 5 ustawy). Ustawodawca nie traktuje wyboru delegatów na Krajowy Zjazd jako wyboru do organów samorządu zawodowego. Ochrona przed rozwiązaniem umowy o pracę dotyczy osób pełniących funkcję z wyboru w organach samorządu (art. 52). Delegat nie pełni funkcji z wyboru w organach, a jako reprezentant pewnej zbiorowości posiada jedynie mandat do reprezentowania wyborców na zjeździe, w tym ma czynne i bierne prawo wyborcze do organów Krajowej Izby Diagnostów Laboratoryjnych. Wyłonienie w drodze wyborów podczas zjazdu daje status osoby pełniącej funkcję z wyboru w organach samorządu zawodowego. Taki status powód miał w I. 2006-2010, gdy został wybrany do Krajowej Rady i pełnił funkcję skarbnika. Nie został natomiast wybrany do organów samorządu podczas III Krajowego Zjazdu w 2010 r. Do chwili otrzymania wypowiedzenia umowy o pracę nie zmienił się status powoda, tzn. nie został wybrany do organów samorządu zawodowego diagnostów laboratoryjnych. Ochrona z art. 52 to wyjątek od zasady rozwiązywalności umów o pracę. Wyjątki nie powinny być interpretowane rozszerzająco. Ratio legis to zapewnienie ochrony członkom organów samorządu zawodowego zaangażowanym w bieżące funkcjonowanie samorządu. Nie ma podstaw, aby zaangażowanie delegata na Krajowy Zjazd, który odbywa się raz na cztery lata i trwa kilka dni, mogło być porównywalne w zakresie ryzyka ewentualnej utraty

zatrudnienia z zaangażowaniem członka organów takich jak Krajowa Rada czy Komisja Rewizyjna. Art. 43 ust. 5 przewiduje kompetencje dla Krajowej Rady do ustalania liczby delegatów. Szeroka interpretacja art. 52 mogłaby stanowić asumpt do objęcia wręcz całej grupy zawodowej ochroną przed rozwiązaniem stosunku pracy.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na podstawę przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., „albowiem w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, dotyczące zakresu rozumienia pojęcia funkcji z wyboru, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy o diagnostyce laboratoryjnej”. W uzasadnieniu wniosku stwierdzono, że istnieje obecnie 17 samorządów zawodowych (które wymieniono). Przewidywane jest utworzenie kolejnych. Każdy z aktów prawnych regulujących działalność określonego samorządu zawodowego przewiduje własne rozwiązania regulujące zasady udzielania działaczom struktur samorządowych ochrony przed rozwiązaniem stosunku pracy, jako osobom biorącym udział w podejmowaniu działań w interesie własnej grupy zawodowej, sprzecznym niejednokrotnie z interesem pracodawcy. Przyjmowane przez ustawodawcę rozwiązania nie są jednak jednolite, co powoduje, iż powodują one spreczne interpretacje. Pracownik decydujący się na przyjęcie na siebie roli członka organu samorządu musi zaś mieć pewność co do tego, czy pełniona przez niego funkcja daje mu prawo do zwiększonej ochrony trwałości stosunku pracy, gdyż jest to istotny element decyzji o przyjęciu na siebie tego rodzaju obowiązków. Art. 52 ustawy o diagnostyce laboratoryjnej nie był dotąd przedmiotem orzecznictwa Sądu Najwyższego, wskutek czego brak w obrocie prawnym płynących z tego orzecznictwa wskazówek co do właściwego sposobu rozumienia tego przepisu. Uzasadnia to wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i zajęcia, po raz pierwszy, stanowiska w przedmiocie interpretacji art. 52 ustawy o diagnostyce laboratoryjnej, przez Sąd Najwyższy.

Pozwany wniósł o nieprzyjęcie skargi do rozpoznania i zasądzenie kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania nie przedstawia istotnego zagadnienia prawnego i dlatego nie został uwzględniony.

Istotne zagadnienie prawne należy odróżnić od wykładni prawa.

Treść wniosku wskazuje na wykładnię prawa a nie istotne zagadnienie prawne. Pytanie jak należy rozumieć określoną część przepisu, w tym przypadku „funkcji z wyboru” z art. 52, należy do wykładni prawa. Istotne zagadnienie prawne nie może być redukowane do wykładni przepisu, tym bardziej jego części. Rodzajowo czym innym jest istotne zagadnienie prawne i czym innym jest wykładnia prawa (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.). Zagadnienie prawne wykracza swą rangą i złożonością ponad wykładnię prawa. Nawet w przypadku rozbieżności w orzecznictwie na tle wykładni przepisu mamy do czynienia z potrzebą wykładni prawa a nie z istotnym zagadnieniem prawnym (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.).

Sformułowane we wniosku zagadnienie nie wykracza poza zwykłą wykładnię prawa. Sąd Okręgowy przedstawił już racjonalną wykładnię przepisu. Wskazał na kilka elementów i okoliczności, które są przekonujące. Skarżący we wniosku odwołuje się do innych argumentów. W zagadnieniu punkt ciężkości to pojęcie „funkcji z wyboru”. Jednak na gruncie art. 52 nie ma ono samodzielnego znaczenia, albowiem chodzi o funkcję z wyboru w organie samorządu i na czas określonej kadencji. Wykracza to ponad potrzebę argumentacji, gdyż we wniosku nie sformułowano istotnego zagadnienia prawnego. Wówczas chodzi o rozwiązanie problemu prawnego, podobnie jak w przypadku zagadnienia z art. 390 k.p.c. W przeciwnym razie funkcja pierwszej podstawy przedsądu nie będzie miała granic i postępowanie kasacyjne stanie się powszechną instancją. Problem zgłoszony we wniosku dotyczy więc wykładni i zastosowania prawa, co odpowiada podstawie kasacyjnej (art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c.) jednak nie wyróżnia się jako podstawa przedsądu. Zwykła wykładnia prawa, to nie to samo co kwalifikowana potrzeba wykładni z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., bo tą warunkują poważane wątpliwości w wykładni przepisu lub rozbieżności w orzecznictwie sądów. Ocena zastosowania prawa w konkretnej sprawie, to domena podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Do tej podstawy skarżący nie odwołuje się.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach orzeczono na podstawie § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.